Frideczky Katalin

Ürítés

PRÓZA - LXVIII. évfolyam, 9. szám, 2024. március 1.

Szinte csak a vécében volt nyugtom tőled. Egyszer még ott is rám nyitottál. Szerencse, hogy még időben visszarántottam a kilincset. Ha az erdőben rám jött a szükség, messzire előreküldtelek, és rád parancsoltam, hogy ne nézz hátra. Amikor már a hátadat sem láttam, mertem csak leguggolni. Minden óvintézkedésem ellenére két ízben még így is meglestél. Megtiltottam, hogy nézd, amint zuhanyozok. Sőt, azt sem szerettem, ha ott vagy, amikor öltözöm. „Apád előtt ne vetkőzz!” Átvonultam a cuccommal a másik szobába. Később kiderült, hogy az előszobai tükörből mégiscsak végignézted, ahogy belebújok a bugyimba, bekapcsolom a melltartómat. Mintha egy visszafelé pörgetett filmet néznél, melyben te húzod le mindezeket rólam. A másik alkalom egy tüntetésen történt.